

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 243. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831562832/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Han bed Læberne sammen: Der er Deres Pidsk, sagde han. Skal vi saa ride hjem.

De red langsomt ved Siden af hinanden paa de stønnende Dyr. Da de kom ud paa Veien, sagde Ellen:

— Carl — jeg skal ikke oftere gøre Dem forskrækket . . .

Det siger De, sagde han.

Og ingen af dem vekslede mere noget Ord paa den lange Vei.

Efter saadanne Scener var Ellen dobbelt fortvilet. Hun begyndte at drikke igen, især om Aftenen for at forjage Sovnøsheden, der martrede hende, men hun følte ofte Væmmelse for Vinen. Lægen gav hende Kloral for at sove, og hun laa kun Natten igennem og talte høit med fremmede Stemmer, som raabte i hendes Øre.

Til Tider frygtede hun for sin Fornuft. Hun kunde ikke holde fast paa nogen enkelt Idé, men hendes Hjerne var fuld af springske og usammenhængende Tanker ligesom en Fluesværn. Hun fik en mekanisk Bevægelse med Hænderne omkring Tindingerne som for at presse paa Tankerne, der flygtede. Hendes Blik var stirrende og gjasagtigt.

Smerterne og Morfnahungenen fortærede hende.

Hun tænkte paa at berøve sig Livet. En Dag, hun tilfældig var oppe paa Loftet, fik hun Øie paa en Jernkrog i en lav Bjælke. Der stod